

længere Tidsrum, mener jeg, at der ikke vil blive indvendt noget derimod.

Forslagsstillerne have tænkt, at den folkevalgte Borgmester foruden at være Byraadsformand tillige skal udføre de Magistratsforretninger, der nu paahvile den kongevalgte Borgmester, dog selvfølgelig med Undtagelse af de Magistratsforretninger, som høre ind under Retsplejen og Politivæsenet, disse maa selvfølgelig forbeholdes en kongevalgt Embedsmand. Den nærmere Ordning heraf have vi i øvrigt tænkt skulde fastsættes ved en Vedtægt, der affattes af Byraadet og stadfæstes af Indenrigsministeren. Der findes en hel Række kommunale Magistratsforretninger som nu paahvile Borgmestrene, og det er vanskeligt fra privat Side nøjagtigt at stille Forslag om, hvilke af disse Forretninger de folkevalgte Borgmestre skulde beholde, derfor have vi ment at kunne gaa den Vej, at det blev fastsat i Vedtægter, der affattes af Byraadene og bekræftes af Indenrigsministeren. Ligeledes have vi ment, at den folkevalgte Borgmesters Løn kunde fastsættes i denne Vedtægt, som bliver udarbejdet af Kommunalbestyrelsen. Vi have ogsaa tænkt os, at Indenrigsministeren maaske kunde nære Ønske om at stille Ændringsforslag til dette Forslag for derved at træffe de særlige Foranstaltninger, der maaske maatte iagttages i saadanne Byer, som nu have en kongevalgt Borgmester, som kun er Borgmester. Der findes jo saadanne Byer, om hvis Forhold det heller ikke er saa let at lovgive fra privat Side.

Det kan, som sagt, meget godt være, at der ved selve Forslagets Ordning er forskellige Punkter, som kunne volde Vanskeligheder, men jeg har alligevel et grundet Haab om, at det denne Gang skal lykkes at faa Sagen gennemført. Der er jo det mærkelige Tilfælde ved dette Forslag, som er indbragt privat, at det nu har ikke mindre end tre Ministre, nemlig Konseilspræsidenten, Indenrigsministeren og Landbrugsministeren, som Forslagsstillere. Det er vist et Tilfælde, vi ikke have haft før, og det kunde tyde paa, at der nu er adskillig flere Muligheder for at faa denne Sag ført igennem, end der har været tidligere. Spørgsmaalet er i høj Grad modent til Afgørelse, og jeg tror, det vil vinde almindelig Tilfredshed, hvis det kan lykkes den højtærede Regering at gennemføre en Lov af denne Art. I Købstæderne er der et levende Ønske om i den Retning at blive ligestillet med Landkommunerne og København. Jeg skal,

som sagt, paa det bedste anbelale Forslaget til det høje Ting. Skulde der være en eller anden Enkelthed, man ønsker anderledes, vil der være Villighed hos Forslagsstillerne til at rette dette. Man kan saa meget mere nære Haab om, at dette Forslag nu vil blive ført igennem, som foruden det radikale Parti og Socialdemokraterne, der Gang paa Gang have stillet dette Forslag, ogsaa „de 27“ have optaget denne Sag paa det Program, de fornylig have udstedt. Der kan derfor neppe være Tvivl om, at Forslaget ligesom tidligere vil blive vedtaget saa at sige enstemmigt her i Tinget, og naar det har Regeringens Støtte og varme anbefaling, er der megen Sandsynlighed for, at det ogsaa skal lykkes at føre det igennem oppe i Landstinget. Hermed skal jeg anbefale Forslaget.

Sigurd Berg: Spørgsmaalet om Valg af Borgmestre har, saaledes som Ordføreren for Forslagsstillerne mindede om, tidligere været fremme her, og det er en kendt Sag for alle, at vort Parti slutter sig til den Betragtning, at Byraadene selv bør vælge deres Formænd, saaledes som Sogneraadene længst have gjort. Den nuværende Ordning er ikke rimelig eller naturlig, hvad enten man ser den ud fra Selvstyresynspunktet, eller man bedømmer den rent saglig. Som Forholdene nu ere, kan det meget godt ske, at der bliver en Leder af Kommunalraadet, der ikke har den tilbørlige Interesse for de kommunale Anliggender. Det skal dog siges ved en Lejlighed som denne, at der har været og er mange Embedsmænd, der som Formænd for Byraadene i Embeds Medfør have gjort et stort kommunalt Arbejde, men det maa ogsaa erindres, at saadanne Embedsmænd ere Borgere i den paagældende By, og hvis Vælgerne finde det rimeligt at bruge dem i en Gerning som denne og det kan forenes med deres øvrige Arbejde som Embedsmænd, er der Adgang for Borgere til at vælge dem til Borgmestre, og de ville da staa der med en langt større Autoritet, end Tilfældet er nu. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslagets principielle Tanke.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at jeg tidligere som Indenrigsminister havde modsat mig Forslaget, men dette er ikke rigtigt. Man modsætter sig ikke et Forslag ved at gøre opmærksom paa, at der er et naturligt Tidspunkt til dets Gennemførelse end det, der netop da laa for.